

Драндарова М.

(науковий керівник: д. філос. н., проф. Утюж І. Г.)

Запорізький державний медичний університет МОЗ України

МІСЦЕ ВОЛОНТЕРСТВА ТА БЛАГОДІЙНОСТІ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

У сучасному світі ми все частіше вживаємо терміни «волонтерство» та «благодійність». Волонтерство – це власне допомога людям, що проявляється безоплатним витратанням власного часу та застосуванням власних навичок задля благополуччя того, хто цього потребує. Благодійність, у свою чергу, - це добровільна діяльність приватних осіб або організацій, що надають допомогу окремим особам або організаціям у вигляді надання матеріальних благ. Одним із ключових аспектів благодійності є те, що вона може бути анонімною, на відміну від спонсорства. Ці терміни сьогодні є дуже актуальними, особливо в нашій країні у сфері охорони здоров'я. Це пояснюється тим, що криза, яка склалася в нашій країні за останні роки не дає змоги державі виділяти достатню кількість коштів на охорону здоров'я свого народу. Це добре видно по матеріальному забезпеченню лікарень, по їх малому оснащенню новітніми технологіями, по малій кількості необхідних медикаментів, по обмеженій кількості лікарняних місць у стаціонарах.

Тож, народ починає самостійно об'єднуватись та діяти задля порятунку тих, хто цього потребує. А потребуючих у нашій країні, нажаль, з кожним днем все більше і більше. Це пов'язано з тим, що дуже багато дітей народжується з вадами, корегування яких потребує чималих коштів, у результаті бойових дій на Сході країни зростає численність інвалідів, також у країні зростає рівень онкохворих та людей з хронічними захворюваннями. Всі ці категорії людей потребують неабиякої допомоги та підтримки.

Сьогодні багато засобів масової інформації повідомляють нам про створення благодійних фондів та волонтерських організацій за допомогою, яких щодня рятують життя тяжко хворим. За останні роки в Україні були створені наступні благодійні організації:

- Міжнародний благодійний фонд «Україна 3000»;
- Донецький міський благодійний фонд «Доброта»;
- Благодійна організація «Фонд Олени Франчук «АНТИСНІД»;
- Фонд «Надіюсь и вірю»;
- Всеукраїнський благодійний фонд «Коаліція ВІЛ-сервісних організацій»
- Благодійний фонд САЛЮС;
- Благодійна організація для людей з обмеженими можливостями «Життя без обмежень»;
- Одеський обласний благодійний фонд реабілітації дітей – інвалідів

«Будущее»;

- Благодійний фонд «Дитяча Лікарня майбутнього»;
- Благодійне товариство допомоги людині з інвалідністю та особам з інтелектуальною недостатністю «Джерела», і т. д.[1].

Щодня представники цих угруповань працюють задля того, щоб знайти можливість надати необхідну допомогу хворому. Ми бачимо, що в Україні створюються не лише державні, а й міжнародні благодійні фонди. Це формує у нас відчуття того, що ми не самотні. Це відчуття особливо важливе для хворих. Їм вкрай необхідно розуміти, що їх не покинули на самоті з їх хворобою.

Дуже цікаво чому в той самий час, коли багатьом громадянам нашої країни життя хворих співвітчизників байдуже, інші перевертають своє життя заради допомоги їм. Можливо в цей момент варто згадати про патріотизм? Адже патріотизм в цілому – це любов до рідної країни. А народ – це і є країна. Тож, виходить, що патріотизм, який у багатьох громадян інших країн формується на рівні інстинктів, у багатьох українців зовсім відсутній?

Мета цієї статті полягає власне у визначенні місця благодійності та волонтерства в сучасній Україні. Адже ми живемо у зовсім нелегкий час. Задля того, аби гідно пройти цей шлях нам необхідно об'єднуватися та йти разом до покращення. У свідомості нашого народу поки що не сформувався правильне розуміння понять волонтерства та благодійності. Переважна більшість не в змозі зрозуміти, що їм не доведеться докорінно змінювати стиль життя, не доведеться багато в чому собі відмовити, аби допомагати іншим.

Готуючи дану статтю, я поспілкувалася з представниками різних категорій населення. Це були люди старшої вікової категорії, котрі самі себе забезпечують та утримують родини, й студенти, які також знайомі з побутовими проблемами, що переслідують майже кожного українця щодня. І я зрозуміла, що свідомість наших громадян затьмарена власними проблемами. Люди настільки переймаються побутовими питаннями, що при всій любові до оточуючих та бажанні допомагати, вони не можуть знайти в собі сили на волонтерство. Адже щодня люди працюють за невелику платню, якої ледве вистачає для оплати рахунків по новим цінам. Тож багато, хто шукає можливість покращити своє життя, а не життя тих, про кого ми все частіше чуємо. Звідси видно чому за статистикою переважну більшість (а саме більше ніж 80%) волонтерів в Україні складають молоді люди, а саме ті, що знаходяться у віковій категорії від 15 до 19 р. І 72% від усіх волонтерів в Україні – жінки [4].

Не дивлячись,на це, хочу сказати, що дуже приємно спостерігати за розвитком такого руху, як волонтерство, яке до речі виникло в Україні у 1990-х роках минулого століття й офіційно було затверджено Постановою кабінету Міністрів України від 10 грудня 2003 р. [4]. Люди, які займаються цим заслуговують неабиякої поваги. Вони створюють акції, направленні на звернення уваги населення на проблеми хворих, вони доглядають за хворими в стаціонарах, вони відвідують будинки-інтернати з тяжко хворими дітьми. Взагалі ці люди виконують колосальний обсяг роботи, для того, щоб покращити життя тих, хто вже майже втратив надію. Треба зазначити, що багато відомих людей залучаються

до благодійних рухів, вони створюють фонди, влаштовують різноманітні заходи, задля збору коштів на оснащення та покращення умов у лікарнях. Так благодійний фонд «Твоя опора», який існує лише декілька років, створює багато проектів, в деяких з них приймають участь відомі всім українцям особистості[2]. В результаті проведення спільних заходів, збираються кошти, за рахунок яких надалі купують ліки та обладнання у клініки України, зокрема, у інститут серцево–судинної хірургії імені М. М. Амосова[3].

Дуже тішить той факт, що в Україні такий фонд не один. Ми поступово знайомимося з волонтерством за допомогою діяльності таких організацій. Я сподіваюсь, що згодом розшириться свідомість українців і кожен буде готовий допомагати потребуючим. Ми маємо брати приклад з країн, в яких кількість населення, що приймають участь у волонтерстві перевищує позначку у 40%. У цьому населенню має допомагати держава. Саме впровадження нових державних програм має підвищувати рівень громадянської свідомості, укріпляти дух патріотизму серед населення, таким чином сіяти в серцях українців любов до один одного. Нам необхідно зруйнувати страхи людей бути введеними в оману неіснуючими благодійними фондами, які нажаль створюються непорядними людьми у нашій країні.

Кожному українцю варто відкрити своє серце та впустити в своє життя своїх співгромадян, що потребують допомоги. Я вважаю, що доносити інформацію до громадян, щодо того, скільки в нашій країні людей потребують допомоги, мають ті, хто безпосередньо знається на цьому. Мова іде саме про медичних працівників. Ці люди, як ніхто інший розуміють весь масштаб проблеми, лише вони знають чим і як рятувати життя. Нажаль не завжди наші лікарі можуть надати повний обсяг допомоги. Це знову ж таки пов'язано з матеріальними проблемами в охороні здоров'я в Україні.

Отже, давайте об'єднаймося та будемо рішуче діяти, аби допомогти хворим в Україні. Хто, як не ми – звичайні громадяни можемо зрозуміти наскільки ми потрібні один одному? Лихо, що зветься – тяжка хвороба може постукати у будь-який дім. І про це варто пам'ятати! Сьогодні ви не захотіли допомогти, а завтра хтось відвернеться і від вас! Будьмо людяними по відношенню один до одного, адже ми український народ – одна велика родина, ми маємо берегти себе. Ми маємо разом боротися за наше майбутнє. За наше здорове майбутнє! Бережіть себе та один одного!

Бібліографічні посилання

1. Благодійний фонд ТВОЯ ОПОРА [Електронний ресурс] / Благодійний фонд ТВОЯ ОПОРА // ПРО ФОНД – Твоя опора. – Режим доступу: <http://tvoya-opora.org/about>

2. Благодійний фонд ТВОЯ ОПОРА [Електронний ресурс] / Благодійний фонд ТВОЯ ОПОРА // ПРОЕКТИ – Дитяча реанімація в інст. Імені М. М. Амосова. – Режим доступу: <http://tvoya-opora.org/dutiacha-reanimacia-amosova>

3. Кравченко Є. Ресурсний центр ГУРТ [Електронний ресурс]/ Є. Кравченко // Цікаві факти про волонтерство в Україні. – Режим доступу: <http://gurt.org.ua/news/recent/16290/>

4. Національна Асамблея людей з інвалідністю України [Електронний ресурс] /Національна Асамблея людей з інвалідністю України // Благодійні фонди – Благодійні фонди України. – Режим доступу: <http://naiu.org.ua/useful/foundations/>

УДК 61-057-875:616-051].00185

Задорожний Ю.

(науковий керівник: к. філос. н., ст. викл. Романюк О. В.)

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця МОЗ України

ВПРАВИ «ЕНЕРДЖАЙЗЕР» ЯК ІНСТРУМЕНТ

СТУДЕНТА-МЕДИКА ТА ЛІКАРЯ

Постановка проблеми. Щоденне створення, оновлення та відтворення людиною потоків інформаційного навантаження провокує в неї треті стани, синдром постійної втоми, емоційне вигорання та інші хвороби ХХІ ст. Загальновідомо, що відпочивати людському організму необхідно рівно стільки, скільки він перевантажувався. Але у сучасному світі людина не завжди має можливість на якісний і повноцінний відпочинок. Постає закономірне питання про заходи, які допоможуть людині мобілізувати внутрішні сили, як фізичні й емоційні, так і душевні й духовні у короткий термін та з мінімальними ресурсними затратами.

Аналіз джерел та літератури. Дослідницькі завдання зумовили відбір та аналіз таких попередніх досліджень: наукові розробки медиків, психологів та педагогів з розвитку та оновлення пам'яті, уваги, зосередженості (*класичні підходи*); доробки з особливостей розвитку уваги та здатності зосереджуватись у різних народів, релігійних груп, професійних спільнот (*традиційні, народні підходи*); дослідження маловідомих практик, наприклад для розвідників чи партійних лідерів (*нетрадиційні підходи*).

Так, дослідженням індивідуальних особливостей уваги у навчальному процесі займалися зарубіжні науковці, такі як Дж. Блок, Д. Рубін та вітчизняні – Т.О. Гетьман, П.І. Зінченко А.О. Смірнов. Шляхи підвищення і розвитку уваги вивчали Л.А. Дем'янова, А.А. Палій. Гендерні особливості уваги О.А. Дніпрова, А.М. Вейн, П.Я. Гальперін, І.В. Дубровіна, О.В. Скрипченко та ін. Розвитком вищих форм уваги у дитячому віці займалися Л.С. Виготський, П.Я. Гальперін. Підбір методів копінг стратегій вивчав У.В. Варнава. Вивченням ритуальних атрибутів займалися (символи трипільської культури): О.В. Галамага, В.Я. Мороз, Т.М. Ткачук. Безпосереднім тлумаченням символів – Г.Р. Кох, Н.П. Рогалевич, В.В. Пахльобкін, В.Л. Бідерман.